

EEN KLEIN BEGIN

En het groeide op en werd tot een grote boom en de vogels in de lucht maakten een nest in zijn takken.

Lukas 13:19

De kerk van dominee Spurgeon heette de Metropolitan Tabernacle. Ze stond (en staat nog steeds!) in de wijk Elephant and Castle in het zuiden van Londen. In die tijd waren er al heel veel leden in de kerk. Spurgeon en de mensen uit zijn gemeente wilden graag dat ook andere mensen in Londen over de Heere Jezus zouden horen — over hoe Hij mensen redt. Daarom begonnen ze in verschillende delen van de stad speciale plekken om over Jezus te vertellen. Die heetten Mission Stations of Mission Halls. Eén van die missies begon op een bijzondere manier. Er was een man die John Dunn heette. Hij werd lid van Spurgeons kerk toen die nog samenkwam in een ouder gebouw, vóóordat de grote Tabernacle werd gebouwd. Na een tijdje werd John de assistent van Spurgeon. Spurgeon schreef eens een grappige brief aan John over een vrouw en zei: “Ze praat als een papegaai met zijn staart in brand!” Ze moet dus wel héél veel gepraat hebben!

John wilde, net als Spurgeon, dat meer mensen Jezus leerden kennen. Hij bad en dacht erover na wat hij kon doen om anderen over de Heere te vertellen. Na drie jaar vond hij een oude schuur. Wat kon hij daar nou mee? Hij besloot vier jongens van de straat uit te nodigen om te komen luisteren naar verhalen over Jezus. Ze zaten op ruwe houten bankjes, en een kaars in de tuit van een theepot gaf een beetje licht in de donkere schuur! Na een poosje kwamen ze samen bij John thuis, en er kwamen steeds meer kinderen bij. Het dak in zijn huis was erg laag, en Spurgeon grapte dat het leek op “Het Zwarte Gat van Calcutta”, een beruchte, hete en benauwde plek. Veel kinderen kwamen uit arme gezinnen van vissers, en soms roken ze een beetje naar vis of waren ze niet helemaal schoon. Toch genoten ze van de verhalen. Een paar vriendelijke dames hielpen met lesgeven, al moesten ze soms even naar buiten omdat de lucht binnen zo muf was! Toen verhuisde de groep naar een zaal, maar die was ook niet ideaal — de regen kwam door het dak en ratten kwamen uit de vloer! Dus verhuisden ze nog een keer, naar een andere plek.

Na vijf jaar kwamen er al vijfhonderd kinderen en jongeren, met vijftig leraren die hielpen.

Uiteindelijk konden ze hun eigen gebouw kopen. Spurgeon gaf zelf £150 —dat was destijds een flink bedrag, tegenwoordig zo'n €25.000 — om te helpen met de bouw, en hij opende de kerk officieel. Die kerk bestaat vandaag nog steeds: het is de East Street Baptist Church in Walworth, niet ver van Spurgeons eigen kerk. In die eerste jaren kwamen veel jonge mensen tot geloof. Sommigen werden zondagsschoolleraren, anderen vertelden in de open lucht over Jezus, en weer anderen gingen studeren aan Spurgeon's College om predikant te worden. En te bedenken dat dit allemaal begon met één man met een groot verlangen, die vier jongens uitnodigde om naar een verhaal te luisteren! Dat is precies hoe Gods werk vaak begint: iets kleins kan groeien tot iets groots. De Heere Jezus zei dat het koninkrijk van God “Gelijk is aan een mosterdzaad, dat iemand nam en in zijn tuin zaaide. En het groeide op en werd tot een grote boom en de vogels in de lucht maakten een nest in zijn takken” (Lukas 13:19).

Note: Het Zwarte Gat van Calcutta was een kleine, beruchte gevangenis in Fort William, in India. Op 20 juni 1756 werden daar Britse soldaten en burgers opgesloten door de Nawab van Bengalen. De cel was veel te klein en die nacht stierven velen door verstikking en de ondraaglijke hitte. Het verhaal werd bekend door John Zephaniah Holwell, een van de overlevenden, en is later een berucht voorbeeld geworden uit de Britse koloniale geschiedenis.

